

tar malalts. Tot això és molt senzill fins el moment que hom no es decideixi a demanar-se, en què consisteix "dedicar-se a la pràctica o exercici"; què és exactament un "tractament" i què són "malalts". Ací les diferències poden esdevenir tan subtils que és difícil el predir el resultat de qualsevol denúncia feta contra un pretès intrús a menys que els seus serveis hagin estat burdament comercials i d'una fraudulència transparent.

El cas següent, vist en els tribunals aquest passat estiu, mostra quant exposat és fer denúncies, a París (com també entre nosaltres) per exercici il·legal de la medicina quan l'exercitant no és un pillard.

La denunciada era una institutiu retirada a la qual el "Syndicat des Médecins de la Seine" portà davant el Tribunal correccional.

Dels fets se'n deduïa que es tractava d'una dona que rebia a casa seva visites de malalts, o de persones que com aitals es consideraven, a les quals alleugava o en alguns casos guaria, posant-los-hi només les mans a prop, sense ni tan sols desvestir-los. Així mateix hom pogué deduir dels testimonis que era molt respectada pels seus conveïns; que alguns creïen en la condició celestial de les seves dots; que l'acusada era molt generosa en fer obres de caritat; que no feia res per tal d'adquirir nomenada ni en caràcter de propaganda; que no receptava cap producte ni ordenava cap tractament ni feia tampoc manipulacions de cap mena, i per fi que no exigia cap quantitat en pagament.

Ni tan sols pretenia exercir el magnetisme, limitant-se només a servir-se d'una facultat personal de la qual estava dotada, fos quina fos la naturalesa de la mateixa. La mestressa acusada creia que aquesta facultat era d'ordre sobrenatural, i com que ni tan sols arribava a tocar els qui demanaven el seu ajut, el seu tractament o com vulgui dir-se (influència o acció) només podia ésser considerat com a manipulació per una llicència filològica de la imaginació.

Un científic posa de manifest el fet que les radiacions que surten de les mans de la denunciada eren tan poderoses que feien moure les agulles d'un galvanòmetre més enllà de tota l'escala de mesuració. I per tant considerava que l'engany estava lluny de tota discussió, i afirmà que les radiacions descobertes eren semblants a les del ràdium.

La dona fou, en conseqüència, absolta i les costes foren carregades als denunciants. Una sàvia disquisició sobre aquest cas exemplar publicada en un número proper del *Concours Médical* i signada pel Dr. G. Noir, insisteix en la complexitat del problema discutit, sense fer esment, però, del punt important que mai no havia d'haver-se passat endavant una denúncia contra la radiant ex-mestressa.

COLLABORACIO DE MUNICIPI I METGES

Amb els desigs de coordinar l'exercici mèdic i l'acció sanitària municipal, Asnières, un suburbi de París ha donat un exemple beneficiós a les altres municipalitats franceses.

Cada deu dies la Secció d'Higiene Municipal envia als metges de la seva jurisdicció un mapa del suburbi en el qual estan assenyalats els casos infecciosos recentment denunciats, per una taca negra. El franqueig d'una carta tancada és de 50 cèntims, mentre que el d'una circular impresa i en sobre obert és només d'un cèntim. Ara que un sobre obert fa pensar en una violació del secret professional. Aquesta violació s'evita amb el fet que només els metges locals tenen la clau d'allò que marca el mapa, signes del qual indiquen només la data de la notificació de cada cas, la naturalesa de la malaltia, l'edat del malalt, si ha mort o no, o bé si ha restat a Asnières o ha estat traslladat a un altre punt.

Gràcies a aquest sistema cada metge és informat sobre els casos infecciosos que els seus confreres han hagut de tractar en la darrera desena. La mateixa Secció d'Higiene ha trobat la manera de poder servir als metges i als malalts en altra forma, això és procurant-los-hi una infermera desinfectadora, curosament preparada, per a la seva tasca en l'Escola de Sanitat Aplicada, fundada per l'anterior director de l'Institut Pasteur, Dr. Roux. Durant els dos últims anys aquesta dona desinfectadora, els quals serveis són gratuïts ha alleugerit el treball dels metges locals ensenyant, sota llurs ordres, a totes les famílies pertorbades per tenir algun cas infecció, les mesures que deuen prendre per tal d'evitar contagi. Tot el més que el metge ha de fer és ordenar a la desinfectadora la desinfecció i l'isolament necessaris; aleshores complirà